

7/16927

Egemen BAĞIŞ
T.C. Devlet Bakanı ve Başmüzakereci
Minister for EU Affairs and Chief Negotiator

Mustafa Kemal Mahallesi 6. Cadde No:4
06800 Bilkent, Ankara - Türkiye
Phone : +90 312 218 1394
Fax : +90 312 218 1396

Sayı : B.02.1.ABG.0.20.04.00/3429

24/12/2010

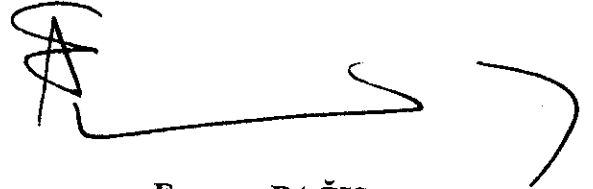
Konu : Soru Önergesi (7/16927)

**TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI
GENEL SEKRETERLİĞİNE**

İlgi: a) Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı'nın 30/11/2010 tarih ve KAN.KAR.MD.A.01.0.GNS.0.10.00.02-7/16927-26984 sayılı yazısı.

Bursa Milletvekili Sayın Onur ÖYMEN'in, Türkiye-AB müzakere başlıklarının açılması konusunda yapılan çalışmalara ilişkin 7/16927 sayılı Yazılı Soru Önergesine cevap metni ekte sunulmaktadır.

Bilgilerine ve gereğini saygılarımla arz ederim.

Egemen BAĞIŞ
Devlet Bakanı ve Başmüzakereci

EK: 7/16927 sayılı Yazılı Soru Önergesi Cevap Metni (4 sayfa)

Egemen BAĞIŞ
T.C. Devlet Bakanı ve Başmüzakereci
Minister for EU Affairs and Chief Negotiator

Mustafa Kemal Mahallesi 6. Cadde No:4
06800 Bilkent, Ankara - Türkiye
Phone : +90 312 218 1394
Fax : +90 312 218 1396

AB ile müzakereye açmak zorunda olduğumuz 35 başlıktan şu ana kadar sadece 13ünü açmış bulunmaktayız. Geri kalan başlıklardan bir bölümü AB Konseyi, bir bölümü Fransa ve bir bölümü de Kıbrıs Rum Yönetimi tarafından veto edildiği için bundan sonra açılabilecek başlık sayısı üçten ibaret kalmıştır. Bu veto gerekçelerinin bir bölümü özellikle Fransa'nın vetoları Kıbrıs meselesi ile bağlantılı değil, doğrudan doğruya Türkiye'nin üyeliğini engellemek amacına yöneliktir.

Türkiye'nin üyelik sürecini geciktirmeyi hatta engellemeyi öngören bazı ülkelerin koydukları bu vetoları kaldırtmak için hükümet ne gibi girişimlerde bulunmaktadır ve şu ana kadar bu girişimlerden ne sonuç alınmıştır?

Veto uygulayan ülkelere karşı şu ana kadar Türkiye'nin aldığı karşı tedbirler nelerdir?

AB'ye üyelik müzakereleri, özü itibarıyla teknik nitelikli bir müzakere sürecidir. Nitekim, Avrupa Komisyonu, 2009 ve 2010 yıllarında yayımladığı Genişleme Stratejisi belgelerinde ikili siyasi sorunların aday ülkelerin katılım sürecini engellememesi gerektiğini sarıh biçimde vurgulamıştır.

Buna rağmen, bazı AB üyelerinin aday ülkelerle aralarındaki sorunları katılım süreciyle irtibatlandırdıkları ve AB üyesi olmanın verdiği veto yetkisini ilgili ülkeye yönelik taleplerinin karşılanmasını sağlamak veya istemediği gelişmelerin önünü kesmek için kullandıkları bilinmektedir. Ancak bu durum sadece ülkemiz için değil; geçmişte Fransa tarafından iki kez veto edilen İngiltere ve arasındaki sınır ihtilafı nedeniyle muhtelif fasılları uzun süre Slovenya tarafından sürüncemede bırakılan Hırvatistan gibi diğer ülkeler için de geçerli olmuştur. Bu

bağlamda, başta Fransa olmak üzere, Türkiye'nin üyelik müzakerelerini geciktirmeyi, hatta engellemeyi hedefleyen ya da GKRY gibi ülkemizle ikili sorunlarını kendi belirledikleri çerçevede ve şartlarda çözmek isteyen bazı üye ülkelerin varlığı herkesin malumudur.

Öte yandan, bazı üye ülkelerce siyasi mülahazalarla önümüze çıkarılan engellere karşılık, AB içinde bu durumdan ciddi rahatsızlık duyan ve Türkiye'ye aktif destek veren çok sayıda üye ülke bulunduğu da keza herkes tarafından bilinmektedir. Nitekim, 10 Aralık 2010 tarihinde Finlandiya, İngiltere, İsveç ve İtalya Dışişleri Bakanları'nın New York Times gazetesine yazdıkları ortak makale, üyeliğimize AB içinde verilen desteğin en son göstergesidir.

Bu çerçevede, biz AB'ye katılım sürecinde karşımıza çıkarılan siyasi engelleri ortadan kaldırmaya ve müzakere sürecini daha adil ve eşit kılmaya yönelik çalışmalarımızı devam ettiriyoruz. Bu bağlamda, öncelikle, üye ülkelerle ve Avrupa Komisyonu ile yapılan her seviyedeki toplantı ve görüşmelerde, AB'ye üyelik konusunda anlaşma ve protokoller ile diğer hukuki metinlerden kaynaklanan haklarımızın bulunduğu ve tarafların ahdi yükümlülüklerini de içeren bu belgelerde kayıtlı haklarımızdan geri adım atmayacağımız net biçimde kayda geçirilmektedir. Bu temas ve görüşmelerde ayrıca, müzakerelerin, siyasi mülahazalardan bağımsız olarak, sadece ilgili AB müktesebatı temelinde yürütülmesi gerektiği de kuvvetle vurgulanmaktadır.

Diğer taraftan, Kıbrıs'ta kalıcı ve adil bir çözüme ulaşılması, AB sürecinden bağımsız olarak ülkemizin temel öncelikleri arasındadır. Bu bağlamda, soruna, yerleşik BM parametrelerine, iki kesimliliğe ve tarafların siyasi eşitliğine dayalı çözüm çabalarını kararlılıkla desteklemeye devam ediyoruz.

GKRY tarafından tek taraflı olarak bloke edilen fasılların açılması için bir yandan üye ülkelere bu fasılların engellenmesinin Avrupa'nın çıkarlarına hizmet etmediği, mevcut durumun başta enerji temini ve güvenliği ile ticaret olmak üzere, Türkiye ile AB arasındaki ilişki ve işbirliğini yavaşlatıcı etki yaptığı, üye ülkelerin GKRY'nin bu sorumsuzluğuna artık dur demeleri gerektiği vurgulanırken, diğer yandan, KKTC'ye yönelik izolasyonların kaldırılması yönündeki taahhütlerini yerine getirmeleri kuvvetle istenmektedir. Bu çerçevede ayrıca, gerek ülkemizin gerek KKTC'nin Kıbrıs sorununa çözüm bulunması için harcadığı samimi gayretler

ve yapıcı girişimlerin altı çizilmektedir. Bu çaba ve girişimlerimiz sonucunda, özellikle Enerji ile Eğitim ve Kültür fasılların açılması için GKRY üzerinde ciddi baskı oluşturulmuştur.

Öte yandan, siyasi engellerin üyelik sürecinde Türkiye'ye zaman kaybettirmesine mahal vermemek amacıyla, bütün müzakere fasıllarındaki teknik uyum çalışmaları kararlılıkla ve Türkiye'nin öncelikleri doğrultusunda sürdürülmektedir. Hükümetimiz için esas olan, siyasi engeller ortadan kalktığında, Türkiye'nin AB müktesebatına uyum ve uygulama kapasitesi bakımından üyeliğe en yakın noktada bulunmasını temin edebilmektir. Nitekim AB Stratejimizin 2. platformu kapsamında fasılların bloke edilip edilmediğine bakmaksızın uyum çalışmalarımızı her bir fasılda yürütüyoruz. Amacımız, 2013 yılı sonu itibarıyla tüm fasıllarda AB mevzuatına uyum bağlamında hazır hale gelebilmektir. Böylece, AB'nin bloke edilen fasılları açmaya karar vermesi durumunda, Türkiye'nin katılım müzakereleri sürecini çok hızlı bir şekilde tamamlayarak, 1 Ocak 2014'te teknik temelde üyeliğe hazır hale gelmesi öngörülmektedir. Bununla beraber, nihai aşamada, tam üyeliğin siyasi bir karar olduğunu burada hatırlatmakta yarar görüyorum.

Nitekim, bu çalışmalarımızın sonuçları 9 Kasım 2010 tarihinde Avrupa Komisyonu tarafından açıklanan İlerleme Raporuna da olumlu olarak yansımıştır. Söz konusu raporda, bloke edilmiş olanlar da dahil, Türkiye'nin müzakere fasıllarının tamamında ilerleme gösterdiği kaydedilmiştir.

İletişim boyutuna ilişkin olarak, özellikle Fransa, Almanya ve Avusturya gibi üye ülkelerin hem karar organlarına hem de kamuoylarına yönelik çalışmalara devam ediyoruz. Öncelikle, bu ülkelerin başta hükümetleri olmak üzere, karar organlarıyla olan temaslarımızda, Türkiye'nin tam üyelik dışında hiçbir formülü kabul etmeyeceğini çok açık bir şekilde ifade ediyoruz. Göreve geldiğim Ocak 2009'dan bu yana Fransa'ya gerçekleştirdiğim altı, Almanya'ya beş ve Avusturya'ya iki ziyarette ülkemizin hedefinin tam üyelik olduğunu, bunun hem ülkemiz hem de AB'nin çıkarına olacağını, tam üyelikten başka seçeneklerin telaffuz edilmesinin söz konusu bile olamayacağını kuvvetli biçimde vurguladım. Aynı mesajı, Brüksel'e ve diğer Avrupa ülkelerine yaptığım ellinin üzerinde ziyarette, gerek üye ülkelerdeki gerek Avrupa Komisyonundaki muhataplarımıza da ilettilim. İletişim stratejimiz çerçevesinde gerçekleştirilen bu ziyaretlerimiz ve bire bir görüşmelerimiz sayesinde Avrupalı politikacıların

“imtiyazlı ortaklık” gibi seçenekleri telaffuz etmekten artık kaçınır hale geldiklerini açıkça ve memnuniyetle ifade edebilirim.

Öte yandan, bir araya geldiğim Fransız iş çevrelerine, ülkelerindeki siyasi liderlerin Türkiye’nin üyeliğine yönelik tavrının ticari ve ekonomik ilişkileri olumsuz etkilediğini, bunun da Türkiye-Fransa ve AB arasındaki “kazan-kazan” ilişkisine zarar verdiğini pek çok kez vurguladım. Göreve başladığımdan beri yazdığım makalelerle ve yaptığım röportajlarla Türkiye’deki reform süreci ve Türkiye’nin Avrupa Birliğine üye olduğunda Avrupa Birliğine yapacağı olumlu katkılar konusunda güncel bilgiler veriyor, Türkiye’ye yönelik ön yargıları ve kuşkuları ortadan kaldırmak için çalışıyorum.

Buna ilaveten, Avrupa Birliği Genel Sekreterliğimiz koordinasyonunda da farklı iletişim faaliyetleri yürütülmektedir. Bu ülkelerin kamuoyunu Türkiye konusunda doğru bilgilendirmek, Türkiye’nin AB’ye yük olmayacağını, tam tersine yükünü hafifleteceğini, AB’nin büyüme ve kalkınma motoru olacağını ve özetle AB’nin geleceğinin anahtarı olduğunu anlatmak için etkin bir iletişim stratejisi izliyoruz.

“Avrupa Birliği İletişim Stratejisi” çerçevesinde öncelikli ülkelerimizden olan Fransa’da, özellikle basın, akademik ve iş çevrelerine yönelik pek çok bilgilendirme toplantımız oldu. Fransa’da etkin 20’den fazla düşünce kuruluşu Türkiye hakkında düzenli bilgilendirilmekte, Agence France Presse, France24 gibi basın-yayın organlarıyla sürekli görüşmeler yapılmaktadır. Bu çerçevede, Fransa’da yapılan “Türk Mevsimi” ile sadece Paris’te değil, Fransa genelinde geniş bir kitleye, Türkiye’nin kültürel mirası, çağdaş yüzü ve ekonomik-politik gücü anlatıldığını belirtmekte yarar görüyorum.

AB ülkelerinde yaşayan Türk vatandaşlarımızın da, iletişim stratejimizde önemli bir yeri vardır. Vatandaşlarımıza ve onların oluşturdukları derneklerine katılım sürecimiz ve beklentilerimiz konusunda düzenli bilgi akışı sağlamakta, yaşadıkları ülkelerin politikalarını etkilemek için gayret göstermeleri yolunda telkinde bulunmakta ve siyasi alanda etkin aktörler olmaları için teşvik etmekteyiz.